

[Birgith Mogensen]

Fru Aase Olesen syntes, at vi ved at benytte metadon negligerede mennesker. Jeg kan slet ikke forstå det, for jeg synes, man gør lige bestemt det stik modsatte ved at hjælpe disse mennesker til en menneskeværdig tilværelse med metadon. Er det bedre ikke at give dem metadon og lade dem blive ved med at rende rundt på den forhutlede, kriminelle måde, de gør? Jeg kan slet ikke se logikken i det.

Fru Anne Grete Holmsgård siger, at CD skøjter hen over blandingsmisbrug. Nej, vi skøjter ikke hen over noget som helst. Vi ved godt, at der foregår blandingsmisbrug, men hvor foregår det? Det foregår dér, hvor de får udleveret for meget metadon, eller hvis de ikke kan få nogle stoffer det ene sted, så går de hen til et andet sted. I det øjeblik de får den dosis metadon, de skal bruge, blander de ikke; det er bevist. Der er så galt klinikker også i Amerika, hvor de kan gå ud og ind, og hvor de får den metadonmængde, de skal have. Dér prøver de at sprøjte den første gang, de går ud, men de gør det aldrig mere, for der er ingen virkning, og når der ingen virkning er, er det ikke interessant.

Jeg vil slet ikke komme ind på forholdet mellem hash og narkotika, for der er ingen tvivl om, at narkomanerne er startet med hash. Selvfølgelig er der nogle af dem, der ryger hash, der ikke går videre, men i hvert fald er alle narkomanerne startet med hash.

Jeg er ked af, at en løsning af dette alvorlige og tiltagende menneskelige, økonomiske og samfundsskadelige problem skal gøres til genstand for partipolitisk pindehuggeri. Jeg er ked af, at en uvildig behandlergruppe i den ellefte time producerer en rapport, som skal bilde befolkningen ind, at hver tredje narkoman inden for de sidste ca. 7 år er helbredt. Enhver med en smule kendskab til ungdomsnarkomani ved, at denne rapport er et falsum, som bevidst skal pleje visse fag- og egointeresser, men som desværre skaber forvirring i befolkningen. Jeg kan kun betegne den rapport som det groveste eksempel på misinformation, jeg nogen sinde har set. Kendsgerningen er, at helbredelsesprocenten for hårde ungdomsnarkomaner aldrig har passeret 10, og tilgangen af nye narkomaner er i rapportens nævnte 7 års periode mere end tredoblet.

Jeg er også ked af, at stoffet metadon fra visse sider gøres til et uhyre som led i det

egentlige behandlings- og helbredelsesprogram. Som mange gange sagt og skrevet: langvarig metadonnedtrapning er ikke noget narkohelbredelsesmiddel i sig selv, men langvarig metadongivning til hårde narkomaner er bevisligt det eneste stof, som til dato har kunnet afkriminalisere og fastholde hårde ungdomsnarkomaner i det egentlige behandlings- og helbredelsesforløb, nemlig socialpædagogisk hjælp, der bl.a. skal indeholde job- og uddannelses tilbud. Men jeg understreger: metadongivning skal ske én gang i døgn, og metadon skal gives i flydende form under lægekontrol.

For at organisere og koordinere hele dette behandlingsprogram med helbredelse for øje bør vi derfor på landsbasis oprette 30-40 såkaldte metadonklinikker, som i alle tilfælde bør bemannes med læger, psykologer og socialpædagogiske medarbejdere.

Men det er ikke nok at helbrede narkomaner. Det er mindst lige så vigtigt at forebygge tilgang af nye narkomaner, og i så henseende kan vi med rette bebrejde os selv. Vi burde skamme os over den mangel på ansvar, som er udvist over for hele den forebyggende del af al narkobekæmpelse. Jeg vil ikke fra denne talerstol detaljere yderligere, men henvise til mit afsnit desangående i beslutningsforslag nr. B 56. Jeg vil understrege, at vi alle til dels er skyldige, fordi vi ikke for længst har advaret vore børn og unge mere intenst mod ungdomsnarkomani og dens grufulde følger. Vi må hurtigst muligt etablere et repræsentativt og effektivt arbejdende antinarkoråd, som informerer alle personer fra 10 års alderen.

Med hensyn til narkopolitiet, hvis arbejde jeg også betragter som forebyggende, må der snarligt ske en kraftig mandskabsforøgelse. Ligeledes må narkopoliets opklaringsbeføjelser udvides betydeligt. Dødens købmænd skal vide, at risiko for opdagelse af den illegale og forbyrderiske import og forhandling af hårde stoffer til og på det danske marked er stor.

Naturligvis vil en ny og mere effektiv narkopolitik koste mange penge, men det vil være en investering, som kommer mere end hundredfold igen. En meget stor del af omkostningerne vedrørende det ungdomsprægede narkooplysningsarbejde vil dog kunne dækkes af frivillige økonomiske bidrag og arbejdsindsatser. En narkobekæmpelsesfore-